

*Még mielőtt lerogynék egy padra egymagam,
hogy aludjak a kertben: két óra múlva van.*

*A csendet kongás törte meg,
bort hoznak ki, az ég meleg,
az idők zúgása kitölti létünk;
a délutánból az alkonyba lépünk.*

SZEDER H. RÉKA fordítása

V A J N A Á D Á M

a nemzeti költészet

lehetőség #1

*ahol az utak véget érnek,
gondterhelt időszak ér véget,
színes tüzeket gyűjt, bálokat rendez
lerészegedik politikamentes,*

*sallangmentes módokon részegedik le
két-háromszáz ember. a hold kerek.
az értelmiség visszavonul. az éjjeli
levegőt szinte harapni lehet*

*olyan kemény, és a tűz mögött áll
a költő (ha innen nézem, ha onnan,
előtte, nekem háttal), és most beledob
valamit elégni, ez kifejezetten rá vall.*

lehetőség #2

*megérkezik a tavasz, beszámol
a lehetőségekről, a kertben kinyílnak
a bicskák, és két-háromszáz ember
elindul, mielőtt elmesélné, mit lát,*

*mesélné, mit lát, el, de megy inkább
végig a petőfi úton. ahol a kezek összeérnek
gondterhelt időszak ér véget. megrázza magát
az értelmiség. a nap kerek. a levegő*

*olyan tiszta, aligha lehet más ma, mint a
költő, hogy szembehelyezkedik a néppel
(ha innen nézem, ha onnan, a nép szemben,
s ő nekem háttal), ül, dohány, valamit gépel
valami nagy fölindulással.*

lehetőség #3

*búcsúzik a tavasz, fölböfög a távolsági
busz, és máris messze jár, hogy nincsen más,
mint egymást látni, két-háromszáz ember
áll a főtéren, kezükben cekker, nem*

*integettek, mert súlyos, telipakolt
cekkerekkel álltak, a tavasz meg valahol
van, bontakozik ott, ahol összeér ész,
erő és akarat, mint három izzadt, erős tenyér.*

*nincsen szükség. az ég: abroszkék. az
értelmiség: fegyver. áll a költő, elgondolja,
milyen lehet ott az ember, akárhonnán
nézem, áll a kezében nagy cekkerekkel.*